

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 68Cb/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725202026
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6725202026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudkyňou JUDr. Veronikou Šuchovou, LL.M., v spore žalobcu: Slovenská televízia a rozhlas, so sídlom: Mlynská dolina, 845 45 Bratislava – mestská časť Karlova Ves, IČO: 56 398 255, proti žalovanému: SELIMKA s.r.o., so sídlom: 11. marca 310/38, 960 01 Zvolen, IČO: 52 845 648, v konaní zastúpený: JUDr. Michal Vlkolinský, advokát so sídlom: Námestie SNP 87/8, 960 01 Zvolen, IČO: 37 955 365, o zaplatenie sumy 212,09 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny vo výške 46,40 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **povinný zaplatiť** žalobcovi istinu vo výške 149 Eur a sumu vo výške 2,70 Eur titulom poštovného, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Súd žalobu v prevyšujúcej časti **zamieta**.

IV. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 41,26%, s tým že o výške náhrady trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Zvolen dňa 02.06.2025 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 212,09 Eur s príslušenstvom, titulom nezaplatených úhrad za poskytované služby verejnosti.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je v zmysle zákona č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlase a jeho prechodných ustanovení, oprávneným subjektom na vyberanie úhrad za poskytované služby verejnosti po Rozhlase a televízii Slovenska. Žalobca prebral práva a povinnosti Rozhlasu a televízie Slovenska, čiže aj právo vymáhať pohľadávky týkajúce sa úhrad za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania, ktorú bol povinný jej platiteľ uhrádzať a zaplatiť do 30.06.2023 v zmysle ustanovení zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o úhradách“). Žalovaný je povinným subjektom, ktorý bol v zmysle § 6 ods. 3 zákona o úhradách platiteľ úhrady za služby verejnosti. Žalobca kontrolou zistil, že žalovaný nezaplatil úhrady na ktoré mal nárok v zmysle zákona o úhradách. Jednalo sa o obdobie od 07/2020 do 06/2023. Písomnou výzvou bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziab súvisiacich s odoslaním výzvy. Vo výzve žalobca žalovanému dal lehotu 30 dní na zaplatenie jeho pohľadávok. Žalovaný dlh v stanovenej lehote nezaplatil, preto mu vznikol nárok na zaplatenie pokuty v zmysle § 10, ods. 4 zákona o úhradách. Vzhľadom k uvedenému žalobca si touto žalobou uplatnil nárok na zaplatenie dlhu v celkovej výške 212,09 Eur (z toho istinu vo výške 179,09 Eur

a pokuta vo výške 33,- Eur), poplatku za vynaložené náklady poštovej sadzby spojenej s vymáhaním dlhu vo výške 2,70 Eur a trovy konania.

3. Žalovaný nesúhlasil so žalobou a podal riadne a včas odpor. Žalovaný poukázal na rozdiel medzi sumou istiny uvedenou v žalobe vo výške 179,09 Eur a sumou uvedenou Prehľade predpisov a platieb z databázy žalobcu, ktorá je vo výške 181,79 Eur. Následne vzniesol námietku premlčania za obdobie od 07/2020 do 06/2022 týkajúcich sa nárokov na zaplatenie úhrad za poskytované služby verejnosti (á 4,64 Eur za mesiac) a platby za poštovné vynaložené v 05/2021 vo výške 1,50 Eur a v 05/2022 vo výške 1,55 Eur. Celkovo spolu vo výške 114,41 Eur.

4. Žalobca v replike k rozdielnej sume v dokumente Prehľad predpisov a platieb a v žalobe uviedol, že v Prehľade predpisov a platieb z databázy žalobcu je do konečnej sumy započítané aj poštovné vo výške 2,70 Eur za obdobie 10/2024 avšak v žalobe v istine nie je táto položka započítaná, nakoľko ju žalobca uviedol v žalobe ako samostatnú položku. Žalobca nesúhlasil s aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka na premlčanie. Bol toho názoru, že vzťah strán sporu je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka, nakoľko sa jedná o záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi subjektom verejného práva, týkajúci sa zabezpečovania verejných potrieb a vlastnej prevádzky (žalobcom) a podnikateľom (žalovaným). Z tohto dôvodu je nutné námietku premlčania posúdiť podľa právnej úpravy Obchodného zákonníka. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti žalobca vzal žalobu čiastočne späť vo výške 46,40 Eur, za obdobie od 07/2020 do 04/2021). Pričom pri posúdení premlčacej doby a jej vplyvu na uplatnený nárok vychádzal z toho, že žaloba bola podaná dňa 30.05.2025. Teda má nárok na zaplatenie dlhu od 05/2021. Zároveň žiadal vrátiť pomernú časť zaplateného súdneho poplatku.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s § 177 ods. 2 písm. b) CSP, keď obidve strany sporu súhlasili s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu. Rozsudok bol vyhlásený verejne.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie, pričom nevykonal dokazovanie k skutočnostiam, ktoré strany sporu nepopreli a ktoré súd považuje za nesporné. Súd za nesporné považuje tieto skutočnosti: Žalobca je právnym nástupcom subjektu verejného práva (Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480), ktorý bol v zmysle zákona o úhradách oprávnený na vyberanie a vymáhanie úhrad za služby verejnosti ním poskytované v oblasti rozhlasového vysielať a televízneho vysielať (ďalej len „úhrady“) do 30.06.2023. Na žalobcu prešlo oprávnenie vymáhať pohľadávky týkajúce sa úhrad, ktoré ich platitelia boli povinní uhrádzať a zaplatiť do 30.06.2023. Žalovaný je právnickou osobou – zamestnávateľom s minimálne 3 zamestnancami, a teda je platiteľom úhrad v zmysle zákona o úhradách.

7. Za účelom zistenia skutkového stavu a zodpovedania sporných otázok, či žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi okrem mesačných úhrad aj pokutu v zmysle zákona o úhradách a na zodpovedanie otázky týkajúcej sa žalovaným vnesenej námietky premlčania, súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, oboznámením sa s vyjadreniami strán sporu, oboznámením sa so súdnymi rozhodnutiami vydanými v obdobných sporoch. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav veci:

7.1. Z prehľadu predpisov a platieb súd zistil, že pod č. 8852845648 (variabilný symbol) žalobca eviduje žalovaného ako platiteľa úhrad za služby verejnosti v zmysle zákona o úhrade s celkovým nedoplatkom vo výške 181,79 Eur za obdobie od 07/2020 do 06/2023. Uvedený nedoplatok pozostáva z nedoplatku na úhradách za služby verejnosti za toto obdobie v celkovej výške 167,04 Eur (36 mesiacov x 4,64 Eur); z poštovného v celkovej výške 14,75 Eur. V Prehľade predpisov a platieb bolo poštovné uvedené za výzvu podanú v 05/2021 vo výške 1,50 Eur, za výzvu podanú v 05/2022 vo výške 1,55 Eur, za výzvu podanú v 09/2022 vo výške 2,10 Eur, za výzvu podanú v 02/2023 vo výške 2,10 Eur, za výzvu podanú v 07/2023 vo výške 2,40 Eur, za výzvu podanú v 01/2024 vo výške 2,40 Eur a za výzvu podanú v 10/2024 (Výzva na zaplatenie nedoplatku úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska zo dňa 02.10.2024) vo výške 2,70 Eur.

7.2. Z A. na zaplatenie nedoplatku úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska zo dňa 02.10.2024 a z e-Potvrdenky zo dňa 04.10.2024 súd zistil, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku, ktorý ku dňu 30.06.2023 bol vo výške 181,79 Eur a zároveň ho

upozornil, že ak uvedenú sumu neuhradí v lehote do 30 dní, žalobca si nárok uplatní súdnou cestou spoločne s pokutou a súdnym poplatkom. Súd zistil z ePotvrdenky číslo zásielky: OA634862068SK.

7.3. Zo sledovania zásielky, podacie č. OA634862068SK, cez B., súd zistil, že žalovanému bola zásielka doručovaná na adresu jeho sídla tak, že dňa 08.10.2024 bola uložená na pošte Zvolen 7 z dôvodu, že adresát bol nezastihnutý. Následne bola zásielka vrátená odosielateľovi späť dňa 31.10.2024.

8. Podľa § 1 zákona č. 340/2012 Z.z.. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 30.06.2023 (ďalej ako „zákon o úhradách“), tento zákon upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len "úhrada").

9. Podľa § 2 zákona o úhradách v znení do 30.06.2023, účelom úhrady je finančné zabezpečenie služieb verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania poskytovaných Rozhlasom a televíziou Slovenska.

10. Podľa § 3 písm. b) zákona o úhradách v znení do 30.06.2023, platiteľ úhrady (ďalej len "platiteľ") je zamestnávateľ, ktorý v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu zamestnáva aspoň troch zamestnancov.

11. Podľa § 4 ods. 1 zákona o úhradách v znení do 30.06.2023, vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

12. Podľa § 6 ods. 2 písm. a) v spojení s ods. 4 zákona o úhradách v znení do 30.06.2023, platiteľ – zamestnávateľ, ak zamestnáva od 3 do 9 zamestnancov platí úhradu vo výške 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac. Na určenie sadzby úhrady je rozhodujúci počet zamestnancov v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu v prvý deň kalendárneho mesiaca, za ktorý sa táto úhrada platí.

13. Podľa § 7 ods. 1, 2, 6 zákona o úhradách v znení do 30.06.2023, povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Úhrada sa platí na účet vyberateľa úhrady.

14. Podľa § 10 ods. 1, 2, 4 písm. a) zákona o úhrade, platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu je v omeškaní so zaplacením úhrady. Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplacením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Ak platiteľ – zamestnávateľ / §3 písm. b) v spojení s § 6 ods. 3 písm. a)/ nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 33 Eur.

15. Podľa § 10 ods. 5 zákona o úhradách v znení do 30.06.2023, nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadzieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

16. Podľa § 261 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení, touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

18. Podľa § 1 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené

v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

19. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

20. Z obsahu celého spisového materiálu, z prednesu strán sporu a na základe vykonaného dokazovania, súd zistil nasledovný skutkový stav veci: Súd v prvom rade posudzoval, či sa jedná o občianskoprávny spor alebo o obchodnoprávny spor. Dospel k záveru, že prejednávany prípad je obchodnoprávnym sporom. (pozn. pri ustálení uvedenej otázky pritom vychádzal z rozhodnutia NSSR sp.zn. 4Ndob/47/2024 zo dňa 30.01.2025) Súd uvádza, že predmetom žaloby je zaplatenie úhrad za služby verejnosti. Žalobca je právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri, ktorá vykonáva svoju činnosť najmä prostredníctvom organizačných zložiek (§ 2 ods. 2 zákona č. 532/2010 Z. z.) a žalovaný je rovnako právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou, vykonávajúcou svoju činnosť prostredníctvom svojich zamestnancov. Okolnosť, že žalobca svoj nárok uplatnil proti žalovanému ako platiteľovi úhrady podľa § 3 písm. b) zákona č. 340/2012 Z. z., v priebehu konania spochybnená nebola; v prehľade platieb za jednotlivé obdobia (č. 1. 5 - 6 súdneho spisu) bol údajom rozhodujúcim na určenie sadzby úhrady pre platiteľa podľa § 3 písm. b) 340/2012 Z. z. údaj o počte zamestnancov, ktorú okolnosť žalovaný nenamietol. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade sa záväzkový vzťah odvíja od ustanovenia § 3 písm. b), veta pred bodkočiarkou, zákona o úhradách, podľa ktorého platiteľom úhrady je zamestnávateľ, ktorý v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu zamestnáva aspoň troch zamestnancov. Preto, pokiaľ aj žalovaný ako subjekt zapísaný v obchodnom registri, priamo v oblasti poskytovania verejných služieb nepodniká, povinnosť, ktorá mala byť žalovaným porušená, je spätá s výkonom jeho podnikateľskej činnosti. Predmet jeho činnosti totiž nevylučuje, že by nemohol byť odberateľom služieb poskytovaných žalobcom ako verejnoprávnu, národnou, nezávislou, informačnou, kultúrnou a vzdelávacou inštitúciou, poskytujúcou službu verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania. V opačnom prípade by žalovanému povinnosť platiť úhradu za služby verejnosti poskytované žalobcom, v zmysle § 3 písm. b) zákona o úhradách nebola vznikla, ale úhradu by platil ako fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome (podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2002 Z. z.) a ako fyzická osoba by žalovaný aj bol označený. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalobca je verejnoprávnu inštitúciou zabezpečujúcou verejné potreby a žalovaný je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka a povinnosť, ktorá mala byť žalovaným porušená, je spätá s výkonom jeho podnikateľskej činnosti, súd dospel k záveru, že v danej veci ide o obchodnoprávny spor.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný je v zmysle citovaných zákonných ustanovení platiteľom úhrady za poskytovanie služieb verejnosti vo výške 4,64 Eur mesačne a tiež to, že túto úhradu bol povinný na účet žalobcu mesačne uhrádzať až do 30.06.2023. Súd mal preukázané, že žalovaný nezaplatil za obdobie od 07/2020 do 06/2023 úhrady vo výške 167,04 Eur (36 x 4,64). Vzhľadom k uvedenej skutočnosti žalobca vyzval dňa 02.10.2024 žalovaného Výzvou na zaplatenie nedoplatku. Súd mal preukázané, že žalovaný na Výzvu nereagoval, preto má žalobca v zmysle citovaných zákonných ustanovení nárok aj na zaplatenie pokuty vo výške 33,00 Eur a na zaplatenie poštovných sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na úhradu. Súd z vykonaného dokazovania má preukázané, že Výzva žalobcu datovaná 02.10.2024 bola žalovanému doručená na adresu jeho sídla, dostala sa do jeho dispozičnej sféry a teda sa s jej obsahom mohol žalovaný oboznámiť; nečinnosť, či neochota žalovaného prevziať zásielku žalobcu (výzvy na úhradu) nemá v zmysle citovaných zákonných ustanovení za následok skutočnosť, že žalovaný nie je povinný uhradiť svoj záväzok voči žalobcovi a tiež uhradiť pokutu uloženú mu zákonom.

22. Súd z vykonaného dokazovania považuje za nepreukázané vynaloženie nákladov na poštovú prepravu za výzvu podanú v 05/2021 vo výške 1,50 Eur, za výzvu podanú v 05/2022 vo výške 1,55 Eur, za výzvu podanú v 09/2022 vo výške 2,10 Eur, za výzvu podanú v 02/2023 vo výške 2,10 Eur, za výzvu podanú v 07/2023 vo výške 2,40 Eur, za výzvu podanú v 01/2024 vo výške 2,40 Eur. Spolu vo výške 12,05 Eur. Vzhľadom na uvedené súd uvádza, že v tejto časti žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

23. Žalovaný vzniesol námietku premlčania k časti žalobou uplatneného nároku žalobcu. Súd sa nestotožnil s právnym posúdením premlčania podľa občianskoprávných predpisov, nakoľko vyhodnotil, že prejednávacia vec je obchodnoprávnym sporom, ktorý plynie zo záväzku vznik ktorého vychádza zo zákona. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka platí, že záväzky vznikajú aj z iných skutočností uvedených v zákone. Pričom v danom prípade sú to nároky, ktoré vyplývajú práve zo zákona o úhradách a sú prejednané v tomto konaní. Následkom uvedeného je skutočnosť, že aj inštitút premlčania sa bude v obchodnoprávných vzťahoch riadiť právnou úpravou v Obchodnom zákonníku - pričom sa jedná o aplikáciu lex specialis, ktorá je upravená komplexne. Platí, že Obchodným zákonníkom sa upravujú obchodné záväzkové vzťahy, kde sa prioritne použijú ustanovenia Obchodného zákonníka. A pokiaľ niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa otázky podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nieť podľa obchodných zvyklostí, a následne podľa zásad na ktorých spočíva Obchodný zákonník. (§ 1 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka) Z charakteru vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý súd definoval ako obchodnoprávny preto vyplýva, že súd otázku premlčania nároku uplatneného žalobcom bude posudzovať v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. V zmysle § 397 Obchodného zákonníka platí, že premlčacia doba je štvorročná a začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Žalobca si uplatnil nárok podľa „Prehľadu predpisov a platieb“ za obdobie od 07/2020 do 06/2023. Žaloba bola doručená na súd v listinnej podobe dňa 02.06.2025. Z tohto dôvodu je pohľadávka premlčaná za obdobie od 07/2020 do 05/2021.

25. Žalobca vzal žalobu čiastočne späť vo výške 46,40 Eur. Späťzatie žaloby sa týkalo nezaplatených úhrad za obdobie od 07/2020 do 04/2021 (10 x 4,64). Žalobca má právo so svojim návrhom disponovať, t. j. môže ho za konania vziať späť, či už celkom, alebo sčasti. Späťvzatím návrhu žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. V prípade, že k späťvzatiu návrhu dôjde pred predbežným prejednaním sporu alebo pred prvým pojednávaním, na rozhodnutie súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia návrhu súhlas žalovaného nie je potrebný. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že k späťvzatiu návrhu v celom rozsahu došlo pred otvorením pojednávania, keď sa súhlas žalovaného so späťvzatím návrhu v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 CSP nevyžaduje, súd konanie v zmysle ustanovenia § 145 ods. 1 CSP zastavil v časti istiny vo výške 46,40 Eur (I. výrok).

26. Súd za premlčaný považoval aj nárok na úhradu za obdobie 05/2021 vo výške 4,64 Eur. Zároveň za premlčané považoval aj nároky za nepreukázané náklady na poštovné za výzvu podanú v 05/2021 vo výške 1,50 Eur. Zároveň považoval za nepreukázané vynaloženie nákladov za poštovné za výzvu podanú v 05/2022 vo výške 1,55 Eur, za výzvu podanú v 09/2022 vo výške 2,10 Eur, za výzvu podanú v 02/2023 vo výške 2,10 Eur, za výzvu podanú v 07/2023 vo výške 2,40 Eur, za výzvu podanú v 01/2024 vo výške 2,40 Eur. Spolu vo výške 16,69 Eur (4,64 + 1,50 + 10,55). Tieto nároky žalobcovi nemohol priznať práve pre úspešne vznesenú námietku premlčania a v časti poštovného pre neunesenie dôkazného bremena o zasielaní akejkoľvek pošty žalovanému v daných mesiacoch. Súd mal za to, že jeho nárok na zaplatenie poštovných sadzieb vo výške 10,55 Eur uvedených v Prehľade je nedôvodný pre neunesenie dôkazného bremena. Preto žalobu v tejto časti zamietol. (III. výrok)

27. Na základe uvedených skutočností a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd považuje žalobu za dôvodnú vo výške istiny 149,- Eur, ktorá pozostáva z nezaplatených úhrad vo výške 116,- Eur za mesiace 06/2021 do 06/2023 (25 x 4,64 Eur), zákonom určenej pokuty vo výške 33,- Eur a poštovného vo výške 2,70 Eur za zaslanú výzvu zo dňa 02.10.2024. Preto v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami rozhodol tak ako je uvedené v II. výroku tohto rozsudku a žalovaného zaviazal celkovo na zaplatenie sumy 149,- Eur (116 Eur + 33,- Eur) a poštovného vo výške 2,70 Eur. (II. výrok) Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

28. V zmysle § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V zmysle § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Vzhľadom na to, že v spore bol úspešnejší žalobca (70,63% úspešnosť), súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 41,26% (pomer úspechu a neúspechu, čiže $70,63\% - 29,37\% = 41,26\%$), ktoré mu bude povinný nahradiť v tomto spore menej

úspešný žalovaný (29,37% úspech) tak, ako je uvedené v III. výroku výrokovej časti tohto rozsudku. Výšku priznanej náhrady trov konania žalobcu určí v zmysle citovaných zákonných ustanovení po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením. (IV. výrok)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.